

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010244
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4218010244.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti L.L. a spol. D. D.c.č.č. N. K. D. D.I. XXX O. X F. Q. K. B., U. T. D. L. v Komárne dňa 2. marca 2020 pred samosudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. takto

rozhodol:

Obvinený:

A. Ľ. R., U.. XX.X.XXXX H. M., F. R. L., D. Č.. XXXX/XX, U. E.,

je vinný, že

1. ako konateľ obchodnej spoločnosti K. E.. E. A.. O., B.: XX XXX 965, so sídlom D. XXXX/XX, Komárno zadržal a následne zrazené poistné za zamestnancov tohto podnikateľského subjektu na nemocenské poistenie, starobné dôchodkové poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti v príslušných termínoch splatnosti neodviedol v zmysle § 141 odsek 2 Zákona č. XXX/XXXX Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, D. X, Komárno za obdobie august 2015 s dátumom splatnosti XX.XX.XXXX, september 2015 s dátumom splatnosti 02.11.2015, október 2015 s dátumom splatnosti XX.XX.XXXX, november 2015 s dátumom splatnosti 31.12.2015, december 2015 s dátumom splatnosti 01.02.2016, január 2016 s dátumom splatnosti 29.02.2016, február 2016 s dátumom splatnosti 31.03.2016, marec 2016 s dátumom splatnosti 02.05.2016, apríl 2016 s dátumom splatnosti 31.05.2016, máj 2016 s dátumom splatnosti 30.06.2016, jún 2016 s dátumom splatnosti 01.08.2016, júl 2016 s dátumom splatnosti 31.08.2016, august 2016 s dátumom splatnosti 30.09.2016, september 2016 s dátumom splatnosti 31.10.2016, október 2016 s dátumom splatnosti 30.11.2016 v celkovom rozsahu 1.375,35 Eur a to napriek tomu, že vyššie uvedený podnikateľský subjekt mal dostatok finančných prostriedkov v jednotlivých termínoch, keď mali byť vyššie uvedené zrazené platby odvádzané,

2. ako konateľ obchodnej spoločnosti K. E.. E. A.. O., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. XXXX/XX, Komárno nezaplatil za obdobie august 2015 s dátumom splatnosti XX.XX.XXXX, september 2015 s dátumom splatnosti 02.11.2015, október 2015 s dátumom splatnosti 30.11.2015, november 2015 s dátumom splatnosti 31.12.2015, december 2015 s dátumom splatnosti 01.02.2016, január 2016 s dátumom splatnosti 29.02.2016, február 2016 s dátumom splatnosti 31.03.2016, marec 2016 s dátumom splatnosti 02.05.2016, apríl 2016 s dátumom splatnosti 31.05.2016, máj 2016 s dátumom splatnosti 30.06.2016, jún 2016 s dátumom splatnosti 01.08.2016, júl 2016 s dátumom splatnosti 31.08.2016, august 2016 s dátumom splatnosti 30.09.2016, september 2016 s dátumom splatnosti 31.10.2016, október 2016 s dátumom splatnosti 30.11.2016 splatné poistné za zamestnávateľa na nemocenské poistenie, verejné zdravotné poistenie a príspevok na starobné dôchodkové poistenie v súlade s § 141 odsek 2 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, Petőfiho 7, Komárno v celkovom rozsahu 3.539,60 Eur napriek tomu, že vyššie uvedený podnikateľský subjekt mal dostatok finančných prostriedkov v jednotlivých termínoch, keď mali byť vyššie uvedené zrazené platby odvádzané,

teda

v bode 1. obžaloby

v malom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatné poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazil podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

v bode 2. obžaloby

vo väčšom rozsahu nezaplatil splatné poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie,

č í m s p á c h a l

v bode 1. obžaloby

pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 2. obžaloby

pokračovací prečin nezaplattenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona,

Obvinená:

B. právnická osoba ALLUKOM, spol. s r. o. , IČO: 47 074 965 so sídlom Komárno, Palatínova č. 2735/65,

je v i n n á , že

L. R., U.. XX.X.XXXX v Leviciach, ako konateľ obchodnej spoločnosti ALLUKOM spol. s r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. XXXX/XX, Komárno na základe predložených mesačných výkazov poistného a príspevkov do Sociálnej poisťovne pobočka Komárno zadržal za zamestnancov tohto podnikateľského subjektu zrazené poistné na nemocenské poistenie, starobné dôchodkové poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti za mesiac jún 2016 v sume 76,56 Eur so splatnosťou poistného dňa 01.08.2016, za mesiac júl 2016 v sume 73,06 Eur so splatnosťou poistného dňa 31.08.2016, za mesiac august 2016 v sume 76,56 Eur so splatnosťou poistného dňa 30.09.2016, za mesiac september 2016 v sume 73,06 Eur so splatnosťou poistného dňa 31.10.2016 a za mesiac október 2016 v sume 74,82 Eur so splatnosťou poistného dňa 30.11.2016 a následne napriek tomu, že tento podnikateľský subjekt mal dostatok finančných prostriedkov, zrazené poistné v príslušných termínoch splatnosti neodviedol v zmysle § 141 odsek 2 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, Petőfiho 7, Komárno v celkovom rozsahu 374,06 Eur,

teda

v malom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatné poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazila podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l a

pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona.

Za to ich súd
o d s u d z u j e

1. obv. Ľudovíta Balaiho:

podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona a podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

2. obv. právnickú osobu ALLUKOM, spol. s r. o.:

podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 16 odsek 1, odsek 2 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb o zmene a doplnení niektorých zákonov, na trest zákazu činnosti - výkon predmetov podnikania:

- výroba, montáž a predaj hliníkových okien, dverí, presklených stien a fasád
  - výroba, montáž a servis tienidiel okien a dverí všetkých druhov
  - výroba, predaj a montáž vonkajších roliet a sieťok proti hmyzu z plastov a hliníka
  - kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod)
  - sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu
  - sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb
  - sprostredkovateľská činnosť v oblasti výroby
- v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Námetník Okresnej prokuratúry Komárno, podal dn'a XX.X.XXXX na obžalovaného Ľ.F. R. a obžalovanú právnickú osobu K. E.. E..A..O.. obžalobu pre pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona v bode 1 obžaloby a pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa §278 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete oslobodzujúceho rozsudku.

2. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku učinil vyhlásenie, v mene svojom, ako aj ako konateľ právnickej osoby, o tom že je nevinný zo spáchania skutku , ktorý sa mu a právnickej osobe kladie za vinu v obžalobe.

3. Na základe vyššie uvedeného, súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, splnomocnenkyne poškodeného Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno, Ing. Kristíny Vargovej, svedkyne Ing. Ingrid Szecsodiovej, znalkyne Ing. Jany Janáčovej a prečítaním ďalších listinných dôkazov.

4. Obžalovaný po zákonom poučení uviedol, že nebude vypovedať.

5. Splnomocnenkyňa poškodeného, Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno, Ing. Kristína Vargová vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že spoločnosť obžalovaného za obdobie august 2015 až jún 2016 neodviedla povinné poistenie za zamestnancov, ani zamestnávateľa a preto Sociálna poisťovňa v auguste 2016 podala trestné oznámenie, ktoré bolo zaevidované pod ich číslom 21227/2016. Suma neodvedeného poistného za toto obdobie bola 3.967,73 Eur, z toho za zamestnancov suma 1.077,85 Eur a za zamestnávateľa suma 2.889,88 Eur. Následne v roku 2017 doplnili trestné oznámenie za ďalšie neuhradené poistné za obdobie júl 2016 až december 2016, ktoré za toto obdobie činilo spolu sumu 1.639,43 Eur, z toho za zamestnancov 445,38 Eur a za zamestnávateľa 1.194,05 Eur. Celkové neuhradené poistné za obdobie august 2015 až december 2016 bolo teda vo výške 5.607,16 Eur, z toho za zamestnancov 1.523,23 Eur a za zamestnávateľa 4.083,83 Eur. Sociálna poisťovňa postúpila pohľadávku na tretiu osobu, a to General Factoring. Sociálna poisťovňa zároveň z úradnej moci vykonávala aj blokáciu účtu obžalovaného. Pohľadávka obžalovaného bola v plnej výške uhradená v roku 2017 až 2018. Sociálna poisťovňa posielala obžalovanému rozhodnutia a následne upovedomenie

o začatí všetkých konaní. Rozhodnutia boli zasielané v roku 2015 až 2016 a boli predpisované v mesačných alebo dvojmesačných intervaloch. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, že by boli podané nejaké opravné prostriedky alebo písomnosti proti týmto rozhodnutiam, podľa nej boli bez reakcie.

6. Svedkyňa Ing. Ingrid Szecsodiová vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že, jej spoločnosť viedla účtovníctvo spoločnosti obžalovaného. K dispozícii mala už iba odovzdávací protokol, nakoľko nemala povinnosť archivácie dokumentov a originálne dokumenty ako aj nosiče odovzdala obžalovanému späť. Účtovníctvo obžalovaného viedli v rokoch 2013-2016. Obžalovaný im odovzdával účtovné podklady niekedy viac, niekedy menej pravidelne. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že obžalovaný mal isté finančné problémy, finančné zdravie spoločnosti nebolo úplne v poriadku, mal nejaké dlhy, aj voči ich spoločnosti, ale tie postupne vyrovnal. Predmetom podnikania obžalovaného boli montážne práce. Nevedela však presne uviesť, či išlo o živnostníka alebo obchodnú spoločnosť. Mal veľký objem pohľadávok, ktoré mu neuhradili odberatelia, no svedkyňa nevie uviesť, či ich zinkasoval alebo nie. Fyzické dokumenty založené v šanónoch odovzdali obžalovanému, aj za jeho osobu, aj za právnickú osobu a ostatné dokumenty v elektronickej podobe ďalej neodovzdávali, nakoľko nemali povinnosť archivovať elektronicke dokumentáciu. Elektronicke dokumentácia sa odovzdáva len v prípade, že účtovníctvo odovzdáva spoločnosti, ktorá používa rovnaký program. V prípade obžalovaného účtovníctvo v elektronickej forme neodovzdávali. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, kto viedol účtovníctvo obžalovaného následne.

7. Znalkyňa v odbore ekonómie a manažmentu, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling, Ing. Jana Janáčová sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odvolala na závery svojho znaleckého posudku č. 27/2017 zo dňa 30.8.2017 (ďalej iba ako „znalecký posudok“). Znalecký posudok bol rozdelený na 3 druhy otázok. Prvý okruh otázok na posúdenie výšky splatnosti poisťného v deň splatnosti poisťného, druhá časť je stav finančných prostriedkov v deň splatnosti poisťného, ktoré bolo zrazené zamestnancom a tretia časť otázky je stav finančných prostriedkov v deň splatnosti poisťného aj zrazeného zamestnancom, aj povinného zaplatiť zamestnávateľom zamestnancom.

8. V deň 30.9.2015 splatnosti poisťného za mesiac 08.2015 spoločnosť disponovala v celkovej sume 3.962,76 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 85,16 eur disponovala s finančnými prostriedkami 3.877,60 Eur, ktoré by postačovalo na úhradu poisťného za zamestnávateľa vo výške 228,44 Eur.

V deň 02.11.2015 splatnosti od poisťného za 09.2015 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.379,34 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 120,18 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.259,16 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 322,22 Eur.

V deň 30.11.2015 splatnosti od poisťného za 10.2015 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.475,17 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 126,76 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.348,41 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 339,84 Eur.

V deň 31.12.2015 splatnosti od poisťného za 11.2015 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 9.229,56 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 120,18 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 9.109,38 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 322,22 Eur.

V deň 1.2.2016 splatnosti od poisťného za 12.2015 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 1.856,41 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 94,43 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 1.761,98 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 253,17 Eur.

V deň 29.2.2016 splatnosti od poisťného za 01.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 2.678,04 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 87,76 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 2.590,28 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 235,30 Eur.

V deň 31.3.2016 splatnosti od poisťného za 02.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.547,45 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 91,27 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.456,18 Eur, čo by malo postačovať na odvod poisťného za zamestnávateľa vo výške 244,68 Eur.

V deň 2.5.2016 splatnosti od poisťného za 03.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.949,97 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poisťného zamestnancom vo výške 91,27 Eur by

disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.858,70 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 244,68 Eur.

V deň 31.5.2016 splatnosti od poistného za 04.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.697,11 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 91,27 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.605,84 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 244,68 Eur.

V deň 30.6.2016 splatnosti od poistného za 05.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.626,63 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 93,01 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.533,62 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 249,38 Eur.

V deň 1.8.2016 splatnosti od poistného za 06.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.925,11 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 76,56 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 3.848,55 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 205,27 Eur.

V deň 31.8.2016 splatnosti od poistného za 07.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 5.722,36 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 73,06 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 5.649,30 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 195,78 Eur.

V deň 30.9.2016 splatnosti od poistného za 08.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 6.525,75 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 76,56 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 6.449,19 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 205,27 Eur.

V deň 31.10.2016 splatnosti od poistného za 09.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 6.947,14 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 73,06 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 6.874,08 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 195,88 Eur.

V deň 30.11.2016 splatnosti od poistného za 10.2016 disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 6.618,79 Eur s tým, že po odpočítaní zrazeného poistného zamestnancom vo výške 74,82 Eur by disponovala s finančnými prostriedkami vo výške 9.543,77 Eur, čo by malo postačovať na odvod poistného za zamestnávateľa vo výške 200,57 Eur.

V deň 02.01.2007 splatnosti od poistného za obdobie 11.2016 sme mali dispozíciou len bankové účty, tam bol stav na bankovom účte v príslušný deň 9,87 Eur, čo nepostačovalo a dňa 31.1.2017 taktiež na bankovom účte bolo iba 0,21 Eur.

Znalkyňa uviedla, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z výpisom k dvom bankovým účtom a hlavnej knihy analytickej za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 a hlavnej knihy analytickej za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016, ktoré jej boli poskytnuté vyšetrovateľom, ktorý jej zadal vypracovať znalecký posudok. Za spoločnosť boli dodané 2 bankové účty vedené vo VÚB, pokladničné knihy boli za jedno, aj druhé obdobie a ešte prehľad vykázaného poistného zamestnávateľa Sociálnej poisťovne za obdobie od 30.9.2019 do 31.1.2017. Znalkyňa uviedla, že podnikateľský subjekt mohol voľne disponovať s týmito finančnými prostriedkami evidovaných ako pokladňa, čo jednoznačne vyplýva z bankových výpisov, tento podnikateľský subjekt mal vedený exekučný účet, na ktorý mu boli strhávané peniaze za účelom exekúcie, avšak s ostatnými prostriedkami na svojom bankovom účte vedel disponovať. Boli prítomné aj bezhotovostné platby, ktoré boli štandardne realizované, napríklad aj 20.1.2016 realizoval nejaké platby do Sociálnej poisťovne, asi nejaké pozostalé z predchádzajúcich období, ktoré prešli. Podľa variabilného symbolu sa to nedá zistiť. Pre vypracovanie znaleckého posudku bola podstatná pokladničná kniha v nadväznosti na hlavnú knihu analytickej evidencie, ktoré musia sedieť, a bankové výpisy, z ktorých zistila, že suma 7.632,- Eur zúčtovaná v deň 30.12.2016 bola v jednej sume a mala byť rozdelená podľa výpisov z bankových účtov na jednotlivé dni, v ktorých boli výbery uskutočnené. Pokladničnú knihu a hospodársku knihu analytickej evidencie vytvára účtovník na základe prvotných účtovných dokladov, ktoré dostáva od zádávateľa.

9. Obhajca obžalovaného a obžalovanej právnickej osoby vo svojej záverečnej reči v súvislosti s pokladničnou knihou, hlavnou knihou hospodárskej evidencie spoločnosti a bankovými výpismi spoločnosti za obdobie 8/2015 až 31.1.2017, zabezpečenými v prípravnom konaní, upriamil pozornosť na výzvy o vydaní veci, z ktorých vyplýva, že predmetné listiny žiadal vyšetrovateľ Policajného zboru pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty v zmysle § 70 Trestného poriadku. Ako uviedla znalkyňa, pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala primárne z listín, ktoré boli poskytnuté vyšetrovateľovi

na základe tejto výzvy. Nezákonnosť zabezpečenia predmetných listín spočíva v tom, že od osoby obvinenej alebo osoby voči ktorej trestné konanie evidentne smeruje, nemožno vynucovať uložením poriadkovej pokuty vydanie veci alebo listiny, nakoľko tým by došlo k porušeniu zákazu sebaobviňovania. Uvedená nezákonnosť sa prenáša aj na znalecký posudok, a to z dôvodu nezákonného zabezpečenia listín, ktoré prenášajú svoju nezákonnosť na výsledok znaleckého posudku, nakoľko vyplýva z uvedených listín. Obhajca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/41/2018 zo dňa 7.8.2018 a rozhodnutie generálneho prokurátora zn. IV Pz 215/15/1000-7 zo dňa 27.10.2015 ako aj na právnu argumentáciu obsiahnutú aj v stanovisku NS SR a rovnako aj v prednáškových textoch Justičnej akadémie ako aj na judikatúru ESLP, konkrétne na prípady Funke vs. Francúzsko, John Murray vs. Veľká Británia, ktoré jednoznačne konštatovali porušenie článku VI, pri vynucovaní určitých dôkazov od osôb, ktoré sú podozrivé, obvinené, a to pod hrozbou poriadkovej pokuty ako nezlučiteľné s článkom VI. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno, na margo záverečnej reči obhajcu obžalovaného a obžalovanej právnickej osoby uviedol, že má za to, že výzvy na vydanie listín boli vyhotovené v súlade so zákonom, údajné procesné pochybenia, na ktoré poukazuje obhajoba, považuje za čisto formálne a obranu obhajoby za účelové. Zo zásady zákona sebaobviňovania vyplýva, že obvinený nemôže byť nútený, aby proti sebe predkladal dôkazy. V danom prípade hrozba poriadkovou pokutou nedosahovala kvalitu takéhto donútenia. O nútení k sebaobviňovaniu obžalovaného teoreticky mohla byť reč iba v prípade, ak by táto pokuta aj bola reálne uložená a následne ich obžalovaný v procesnom postavení obvineného prípadne aj vydal. Účelovosť tvrdení obhajoby svedčí aj to, že na túto skutočnosť poukazuje až v záverečnej reči, potom ako bolo vykonané celé dokazovanie, takže pri zhodnotení celkovej procesnej situácie tak, ako to vyžaduje aj judikatúra ESLP, jednoznačne vyplýva, že všetky obhajobné práva obžalovaného počas celého trestného konania zostali zachované a zo strany orgánov činných v trestnom konaní a zo strany súdu nedošlo k žiadnemu takému procesnému pochybeniu, ktoré by kvalitatívne dosahovalo takú úroveň, že by to odôvodňovalo oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Pokiaľ ide o prenášanie údajnej nezákonnosti jedného okresu na ďalšie okresy, tak poznamenávam, že táto teória je obsolentná, rozhodnutia Krajského súdu v Trnave a ďalšieho anonymného rozhodnutia generálnej prokuratúry sú z rokov 2017 a 2015. Údajné stanovisko Najvyššieho súdu SR nebolo súdu predložené ani označené spisovou značkou. Zároveň prokurátor poukázal na skutočnosť, že nie všetky usvedčujúce dôkazy boli predsa získané na základe predmetnej výzvy, dôkaz, ktorého zákonnosť obhajoba namieta, nie je jediný usvedčujúci dôkaz, konkrétne bankové výpisy, z ktorých vyplývali pohyby na účte podnikateľa boli zadovážené od tretieho subjektu.

11. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/42/2018-423 zo dňa 2.3.2020 bol obžalovaný Ľudovít Balai oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Komárno, sp. zn. 2Pv 612/16/4401 zo dňa 18. 4. 2018, doručenej súdu dňa 23. 4. 2018, pre skutok právne kvalifikovaný v bode 1/ ako pokračovaní prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ ako pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona. Súčasne bola napadnutým rozsudkom obžalovaná právnická osoba ALLUKOM, spol. s r. o., podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby námestníka okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno, spisová značka 2Pv 612/16/4401 zo dňa 18. apríla 2018, doručenej súdu dňa 23. apríla 2018. 12. Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno, ktoré písomne odôvodnil tak, že ho podáva v neprospech obžalovaného Ľudovíta Balaia a v neprospech obžalovanej ALLUKOM, spol. s.r.o. proti všetkým jeho výrokom s tým, že konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo nenapáda.

13. Krajský súd v Nitre rozhodol o podanom odvolaní uznesením sp.zn. 2To/45/2020-452 zo dňa 11.08.2020, ktorým v zmysle §321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

14. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd I. stupňa zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu na rozhodnutie, pri vykonávaní dôkazov postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, avšak pri vyhodnocovaní vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym právnym záverom vo vzťahu k zákonosti, resp. nezákonosti zabezpečenia listinných dôkazov, konkrétne účtovníctva spoločnosti ALLUKOM, spol. s r.o.

15. Všeobecne je potrebné uviesť, že zákaz sebaobviňovania, inými slovami zásada „nikto nie je povinný obviňovať seba samého (nemo tenetur se ipsum accusare)“ znamená zákaz donucovať obvineného k akémukoľvek aktívnemu konaniu, ktorým by prispel k získaniu dôkazov proti sebe. Naopak, môže byť donucovaný a to prípadne aj hrozbou poriadkovej pokuty, aby pasívne strpel také úkony, ktorými je možné získať dôkazy existujúce nezávisle na jeho vôli (najmä odobratie odtlačkov prstov, zubov, vzoriek pachu, vlasov, moču, krvi, strpenie prehliadky tela, dychovej skúšky a pod.). Je pravdou, že aj ESLP vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že právo neinkriminovať sám seba a právo odoprieť výpoveď sú všeobecne rešpektované medzinárodné požiadavky obsiahnuté v pojme spravodlivé konanie v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor). Právo neinkriminovať sám seba súvisí s rešpektovaním vôle obvineného odoprieť vypovedať. Nie je však v rozpore s uvedeným právom, pokiaľ je štatutárny orgán právnickej osoby vyzvaný k predloženiu listinných dôkazov dôležitých pre trestné konanie týkajúcich sa jeho obchodnej spoločnosti, v ktorej je spoločníkom a konateľom a to ani v prípade poučenia, že v prípade, že tieto listiny nevydá, môže mu byť uložená poriadková pokuta. Obdobným spôsobom bolo rozhodnuté aj Ústavným súdom Českej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 158/2013 dňa 14. 3. 2013, kde bolo okrem iného konštatované, že právo neobviňovať samého seba a právo nevypovedať, ktoré je spojené s princípom prezumpcie neviny aj keď je uznávané ESLP a právnymi systémami zmluvných strán Dohovoru, nie je právom absolútnym a v priebehu času a judikatúry sa vyvíja. Z tohto pohľadu stanovisko ESLP vyslovené v rozsudku zo dňa 25. 2. 1993 vo veci Funke proti Francúzsku (sťažnosť č. 10828/84) bolo zjavne prekonané rozsudkom Veľkého senátu zo dňa 17. 12. 1996 vo veci Saunders proti Spojenému kráľovstvu (sťažnosť č. 19187/91), kde v čl. 69 tento súd výslovne uviedol, že právo neobviňovať samého seba je primárne spojené s rešpektovaním vôle obvineného nevypovedať. Nevzťahuje sa však na použitie dokumentov, ktoré môžu byť od obvineného získané donútením, pokiaľ existujú nezávisle na vôli obvineného. Obdobne rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Tdo/37/2016 zo dňa 19. 6. 2013, kde rešpektujúc judikatúru ESLP konštatoval, že dokumenty, na ktorých vydanie bol v prejednávanej veci obžalovaný vyzvaný, existovali objektívne a nezávisle na jeho vôli, keďže ako štatutárny orgán právnickej osoby, bol povinný účtovníctvo spoločnosti viesť a účtovné doklady uchovávať. Nevyžadovala sa po ňom preto aktívna súčinnosť v tom zmysle, že by musel niečo konať alebo predkladať listiny, o ktorých by mali orgány činné v trestnom konaní pochybnosť, či vôbec existujú. Držiteľ účtovných dokladov obchodnej spoločnosti nemôže odporovať donúteniu, resp. jeho hrozby tvrdením, že vydanie takýchto dokladov samo o sebe je pre neho sebaobviňujúce. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že základné právo neobviňovať sa je osobnej povahy a preto sa naň nemôže odvolávať žiadna obchodná spoločnosť, t.j. právnická osoba a ani osoby, ktoré sú jej štatutárnym orgánom. Z tohto dôvodu obžalovaný nemohol odmietnuť žiadosť orgánov činných v trestnom konaní o poskytnutie obchodných kníh a účtovných dokladov obchodnej spoločnosti ALLUKOM, spol. s r. o., s poukazom na zákaz obviňovať seba samého a preto orgány činné v trestnom konaní boli oprávnené ho donucovať aj k nedobrovoľnému vydaniu týchto dokladov. Napriek tomu je takáto osoba, resp. štatutárny orgán právnickej osoby aj po vydaní účtovných dokladov chránený proti sebaobviňovaniu právom nevypovedať, tzn. neposkytnúť ústne svedectvo proti sebe samému. Keďže požadované dokumenty obchodnej spoločnosti ALLUKOM, spol. s r. o. existovali nezávisle na vôli obžalovaného, ktorý bol navyše ich držiteľom a bol jediným spoločníkom a konateľom uvedenej spoločnosti, mohli orgány činné v trestnom konaní vyžadovať ich vydanie i hrozbou nepriameho donútenia poriadkovou pokutou. Nad rámec vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že každá právnická osoba je povinná v zmysle platných zákonov Slovenskej republiky viesť účtovníctvo a preto orgány činné v trestnom konaní správne predpokladali, že uvedené dokumenty, ktoré žiadali vydať, existujú. Nemožno sa preto účinne brániť vydaniu takýchto dokladov, na ktorých vedenie je sám obžalovaný povinný. V tejto súvislosti teda je potrebné poukázať aj na to, že nie je možné porovnávať prejednávajúcu vec s právom obžalovaného neusvedčovať seba samého napr. pri drogových trestných veciach, kde nie je možné predpokladať pri výzve na vydanie omamných a psychotropných látok, že takéto látky existujú, pokiaľ sama držba takýchto látok je trestná. Okrem toho judikatúra ESLP zašla ešte ďalej, keď pripustila určitú formu donútenia za účelom získania dôkazov pri neporušení práva neusvedčovať sám seba pri dodržaní štyroch základných kritérií, ktoré musia byť vzaté do úvahy a tými sú povaha a intenzita donútenia, existencia relevantných procesných záruk, závažnosť verejného záujmu na vyšetrení a potrestaní daného trestného činu a spôsob a účel použitia takto získaných dôkazov (rozsudok ESLP vo veci Jalloh proti Nemecku č. 54810/00 zo dňa 11. 7. 2006). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, právna úprava a judikatúra považujú prehliadku tela aj poriadkovú pokutu za miernejší donucovací prostriedok, ktorý môže byť použitý bez toho, aby došlo za určitých okolností k porušeniu pravidla „nemo tenetur se ipsum accusare“, keďže ani toto pravidlo nemožno v zmysle konštantnej judikatúry považovať za bezbrehé.

16. Z vyššie uvádzaných dôvodov sa nemožno stotožniť s argumentáciou, že by účtovníctvo spoločnosti ALLUKOM spol. s r.o. bolo vydané v rozpore so zákonom. Naopak postup polície pri vydávaní veci bol „lege artis“, keďže ustanovenie § 89 ods. 1 Tr. por. určuje povinnosť osoby, ktorá má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie na jej vydanie, v opačnom prípade, teda v prípade nedobrovoľného vydania veci, môže byť odňatá. Ide o kogentné ustanovenie Trestného poriadku nedávajúce žiaden priestor na možnosť nerešpektovania povinnosti na vydanie veci. Z tohto pohľadu tiež upozornenie na možnosť odňatia veci, resp. uloženia poriadkovej pokuty ako iný následok nevyhovenia, nie je možné chápať ako donútenie k sebaobvineniu. Z týchto dôvodov krajský súd nevzhliadol v postupe orgánov činných v trestnom konaní žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu a nevyplýva to ani z obsahu trestného spisu. Obžalovaný vydal predmetné účtovníctvo po dvoch výzvach (č. l. 51, 52) na dobrovoľné vydanie veci, ktoré obsahovali poučenie podľa § 89 ods. 1 Tr. por. o povinnosti vec na vyzvanie vydať a súčasne po upozornení na možnosť odňatia veci a tiež na uloženie poriadkovej pokuty podľa § 70 Tr. por.. Zápisnica o vydaní veci (č.l. 55) taktiež obsahuje uvedené poučenia, napriek tomu v jej závere konštatuje tvrdenie obžalovaného, že predmetné veci vydáva pre účely trestného konania dobrovoľne a je tiež opatrená jeho podpisom. Krajský súd mal za to, že je možné dôvodne predpokladať, že tak obžalovaný urobil dobrovoľne, keďže sa v prípravnom konaní pri výsluchu po vznesení obvinenia k spáchaniu skutku priznal. Vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti potom krajský súd vyhodnotil tento dôkaz ako dôkaz získaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku bez porušenia zákazu sebaobviňovania, v dôsledku čoho malo byť na tento dôkaz súdom I. stupňa prihliadnuté rovnako ako na všetky ostatné zabezpečené a vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní a to najmä výsluch splnomocnenkyne poškodenej Sociálnej poisťovne Ing. Kristíny Vargovej, svedkyne Ing. Ingrid Szecsodiovej, závery znalkyne Ing. Jany Janáčovej z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling ako i ostatné najmä listinné dôkazy.

17. Súd I. stupňa vytyčil v trestnej veci hlavné pojednávanie na dňa 22.10.2020. Prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno na hlavnom pojednávaní uviedol, že vina obžalovaných bola preukázaná v primeranom rozsahu v dostatočnom rozsahu na základe dôkazov, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom, ide o dôkazy, ktoré zodpovedajú súdnej praxi a v súdnej praxi spoľahlivo postačujú na vyslovenie viny v takýchto skutkových prípadoch. Dovolím si ešte konštatovať, že obhajoba aj na dnešnom hlavnom pojednávaní je vedená účelovo. Dnešné argumenty obhajoby prešli od úvah o možnej nevine obžalovaných až po možnosť podmieneného zastavenia trestného stíhania. Skutočnosti, ktoré dnes obhajoba spochybňuje sú jednoznačne a nepochybne preukázané tak ako to zodpovedá skutočnému stavu veci. V prípade ak by solventnosť obžalovanej ALLUKOM, s.r.o. nebolo možné objektívne posúdiť v tom zmysle či táto obchodná spoločnosť v čase skutku naozaj disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami na úhradu jednotlivých dávok poistného. Do konania pribírať znalkyňa by túto okolnosť uviedla, lebo jej bola položená takáto otázka. Znalkyňa sa vyjadrila, že menovaná obchodná spoločnosť nepochybne mala dostatočné voľné finančné prostriedky a aj uviedla na základe čoho k takémuto záveru dospela. Preto navrhujem aby súd uznal obžalovaných vinnými podľa obžaloby a obžalovanému Ľudovítovi Balaiimu uložil primeraný podmienený trest odňatia slobody a obžalovanej ALLUKOM primeraný trest zákazu činnosti.

18. Obhajca obžalovaných na hlavnom pojednávaní uviedol, že zavinenie je obligátnym znakom subjektívnej stránky každého trestného činu. Trestný zákon vychádza z dôsledného uplatňovania zodpovednosti za zavinenie. Táto zásada patrí medzi základy, na ktorých je vybudovaná definícia trestného činu ako to vyplýva § 17 Trestného zákona podľa, ktorého pre trestnosť činu je potrebné úmyselné zavinenie. Ak trestný zákon nevyžaduje, že postačuje zavinenie z nebanlivosti. Zavinenie potrebné rovnako dôsledne preukázať ako všetko ostatné znaky skutkovej podstaty trestného činu. Konštatovanie schopnosti podnikateľa uhradiť svoj záväzok len na základe pokladničnej knihy resp. evidenčného údaju o hotovosti v pokladni teda len na základe sekundárnej informácie vyplývajúcej z účtovnej evidencie vôbec nepreukazuje skutočný stav a hlavne nie za situácie, keď evidencia nebola skúmaná v porovnaní s originálnymi účtovnými dokladmi a teda nie je možné ani len vysloviť súlad vedenie účtovnej evidencie so skutočným stavom. Práve preto ak platby schopnosť teda solventnosť v čase splatnosti poistného odvodzujú od hotovostnej pokladne a nie od údajov z bankového účtu povinného tak pravdivosť skutočnej informácie by nepochybne mala byť overená a porovnaná z inými dôkazmi ako sú napríklad: príjmové a výdavkové doklady, zmluvy a iné doklady spoločnosti. V opačnom prípade takáto informácia zostáva v rovine v účtovnej či matematickej operácie a o reálnej existencii deklarovanej peňažných prostriedkov nič nevytvára. V priebehu trestného konania nebola zodpovedaná otázka či páchatel' v deň splatnosti poistného vôbec mal finančné prostriedky,

ktoré mohol použiť na splnenie si svojej zákonnej povinnosti bez toho aby pritom ohrozil svoje ďalšie fungovanie alebo aj prežitie vôbec. Ak táto skutočnosť skúmaná nebola tak sa nezohľadňuje samotná pohnútky obžalovaného a porušujú sa základné zásady trestného konania a to minimálne v tom rozsahu, že orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému a rovnako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Presnosť konania spočívajúceho neodvedením dane a poistného je podmienené zistením, že zamestnávateľ mal k dispozícii finančné prostriedky, že príslušné čiastky zo mzdy svojim zamestnancom skutočne vrazil a v rozpore so zákonom ich neuviedol oprávneným príjmom ale použil ich k inému účelu. Ak teda zamestnávateľ poskytol svojim zamestnancom len príjem čistej mzdy nie je možné dopustiť sa trestného činu neodvedenie dane a poistného, nakoľko z čistých miest nič nezráža. Danému trestnému činu sa páchatel dopustí len ak z miest skutočne vrazí dane a poistné a neodvedie. Nebola skúmaná skutočná finančná kondícia spoločnosti ALLUKOM nebola ani zisťovaná či v rozhodujúcom období nebola v úpadku a či jej nevznikla povinnosť hradiť svoje záväzky pomerne. Tu si dovoľím poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu 6Tdo/62/2011 zo dňa 16.8.2012, kde konštatoval, že ak sa spoločnosť dostane do situácie že ako dlžník nemá dostatok finančných prostriedkov všetkých svojich finančných záväzkov je povinná všetkých svojich veriteľov uspokojovať pomerne a rovnomerne. Ak podnikateľ nie je schopný uhrádzať tak prevádzkové náklady odvody povinných platieb ako aj mzdy svojich zamestnancov musí prispôbiť hospodárenie podniku tak aby si mohol postupne splniť všetky svoje povinnosti prípadne podnikanie ukončiť. Z uvedených je zrejmé, že úmyselné zavinenie ako znak základnej skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného a nezaplatenia dane a poistného nie je možné rozhodovať automaticky len na základe poučenie konkrétnej právnej povinnosti ako je platenie povinného poistného. V doterajšom konaní nebola vysporiadaná otázka či spoločnosť ALLUKOM bola zo strany Sociálnej poisťovne v rámci deliktnej zodpovednosti postihnutá a penalizovaná a pokutovaná a teda či týmto konaním nie je porušená zásada ne bis in idem a teda či nedošlo k porušeniu ustanovenia § 21 ods. 2 zákon 91/2016 Z.z. doteraz z vykonaným dokazovaním bola zodpovednosť konateľa od žalovaného vyvedená jedine z jeho zákonného postavenia, hoci reálne vykonávať platby určené príjemcovi mohla mať uloženú ako povinnosť osoba odlišného konateľa. Prikláňam sa k názoru, že výzva na vydanie účtovnej evidencie spoločnosti ALLUKOM vzhľadom k tomu, že obsahuje údaje podliehajúce bankovému, daňovému, a obchodnému tajomstvu nebola učená v súlade s § 3 ods. 5 trestného poriadku resp. nereflektovala na ustanovenie 135 a ods. 1 Obchodného zákonníka. Okrem toho sa obžaloba nevysporiadala s materiálnym korektívom § 10 ods. 2 Trestného zákona obzvlášť s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa počas celého trestného konania bez akéhokoľvek donútenia v rámci svojich maximálnych schopností na snahu sa snažil svoju dlžobu voči Sociálnej poisťovni čo najskôr uhradiť pričom tak činil dobrovoľne nakoľko táto čiastka neboli exekučne zrazené ale boli dobrovoľne uhradené. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti navrhujem aby súd obžalovaného z tej obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a Trestného poriadku oslobodil v prípade ak súd do speje k záveru, že boli naplnené znaky trestného činu neodvedenia dane a poistného a nezaplatenie dane poistného tak s ohľadom na skutočnosti prípadu teda s ohľadom na to, že následne škodlivý následok bol napravený dlžoba uhradená a vzhľadom k výpovediam obvineného v prípravnom konaní aby trestné stíhanie § 216 Trestného poriadku podmiennečne zastavil.

19. Obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní nevyjadril.

20. Vyhodnotením všetkých vo veci vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne a rešpektujúc uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/45/2020, ktoré je pre súd prvého stupňa právne záväzná, súd dospel k záveru, že sa skutky sa stali tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a že ich spáchali obžalovaní, a to tak, že obžalovaný Ľudovít Balai svojím protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej v bode 1. obžaloby pokračovacieho prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2. obžaloby pokračovacieho prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona a obžalovaná spoločnosť ALUKOM s.r.o. svojím protiprávnym konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že sa obžalovaní prejednávaneho protiprávneho konania dopustili úmyselne (§ 15 písmeno b) Trestného zákona), keď vedeli, že svojím konaním môžu takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobia boli s tým uzročením. Tieto závery bez dôvodných pochybností potvrdzujú vo veci vykonané dôkazy a to najmä výpoveď splnomocnenkyne poškodenej Sociálnej poisťovne Ing. Kristíny Vargovej, svedkyne Ing. Ingrid Szecsodiovej, závery znalkyne Ing. Jany Janáčovej z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling ako i ostatné najmä listinné dôkazy.

21. Pri právnom posúdení skutku u obvineného Ľudovíta Balaiho súd vzhliadol zistenia poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona a obvinenému uložil podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odkložil a zároveň podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. U obvinenej právnickej osoby ALLUKOM, spol. s r. o. súd pristúpil k uloženiu trestu podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 16 odsek 1, odsek 2 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb o zmene a doplnení niektorých zákonov, na trest zákazu činnosti v trvaní 1 (jeden) rok.

22. Pri určovaní výmery trestu súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy má súd za to, že takto uložený trest bude spôsobilý na dosiahnutie jeho účelu, teda na ochranu spoločnosti, odradenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu a k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.